

23 Μαΐου, 1996

[ΠΙΚΗΣ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΚΑΛΛΗΣ, Δ/στές]

ΠΑΝΙΚΚΟΣ Α. ΝΟΥΡΟΣ,

Εφεσείων,

v.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 6070).

Χρήση μεγαφώνου κατά παράβαση των όρων της άδειας που τέθηκαν
για τη χρήση του, κατά παράβαση του Άρθρου 187(1)(α), (2) του
Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154 — Ισχυρισμός ότι το πιο πάνω άρθρο
είναι αντίθετο προς τις διατάξεις του Άρθρου 12 του Συντάγματος
ή του Άρθρου 7 της Ευρωπαϊκής Συνθήκης Ανθρωπίνων Δικαιω-
μάτων — Απορρίφθηκε από το Εφετείο.

Αρχή η οποία αποκλείει καταδίκη για ποινικό αδίκημα στην απουσία
νόμου — Ενσωματώνεται στο Άρθρο 12 του Συντάγματος και το
Άρθρο 7 της Ευρωπαϊκής Συνθήκης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων —
Το Άρθρο 187(1)(α), 2 του Ποινικού Κώδικα δεν παραβιάζει την
πιο πάνω αρχή.

Ο εφεσείων, ο οποίος παραδέχθηκε ενοχή για τη διάπραξη του
αδικήματος της χρήσης μεγαφώνου κατά παράβαση των όρων άδειας
που τέθηκαν για τη χρήση του, εφεσίβαλε την καταδίκη του για τον λό-
γο ότι το αδίκημα το οποίο, προσδιορίζεται στο Άρθρο 187(1)(α), (2)
του Ποινικού Κώδικα, προσκρούει στη θεμελιακή αρχή του Άρθρου
12 του Συντάγματος και του Άρθρου 7 της Ευρωπαϊκής Συνθήκης
Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, λόγω του μη καθορισμού κριτηρίων, βά-
σει των οποίων η αρμόδια αρχή θέτει όρους για χρήση μεγαφώνου.

Το Εφετείο απέρριψε την έφεση και αποφάνθηκε ότι:

Ο νόμος απογορεύει τη χρήση μεγαφώνου κατά παράβαση των
όρων που τίθενται στην άδεια. Η άσκηση της διακριτικής ευχέρει-
ας της αρχής η οποία χορηγεί τις άδειες δεν ελέγχεται από το ποι-

νικό δικαστήριο αλλά μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο αναθεώρησης στην άσκηση της αναθεωρητικής δικαιοδοσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου, η οποία διαχωρίζεται θεσμικά από την πολιτική και ποινική δικαιοδοσία του Δικαστηρίου.

5

Το αδίκημα για το οποίο καταδικάστηκε ο εφεσείων, συνιστά αδίκημα που καθορίζεται με την πρόπυσα βεβαιότητα στον Ποινικό Κώδικα, όπως προνοείται στο Άρθρο 12.1 του Συντάγματος.

Η έφεση απορρίπτεται. Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.

10

Per curiam:

Οι όροι οι οποίοι μπορεί να επιβληθούν στη χρήση μεγαφώνου, συναρτώνται με το γενικό λόγο της απαγόρευσης, που είναι η αποτροπή οχληρίας από τη χρήση μεγαφώνου.

15

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

20

Ioannis Stylianou Savva Klonarou v. The District Officer of Famagusta (1963) 1 C.L.R. 47,

Athlitiki Efimeris "O Filathlos" and Another v. The Police (1967) 2 C.L.R. 249,

25

Grivas and Another v. The Police (1967) 2 C.L.R. 301,

Vasilaras and Another v. The Republic (1969) 2 C.L.R. 22,

30

Ηλία ν. Συμβουλίου Βελτιώσεως Ξυλοφάγου (1994) 2 Α.Α.Δ. 137,

Α. Π. (Μηλιώτης) Ακίνητα Λίμιτεδ και Άλλοι ν. Αστυνομίας (1995) 2 Α.Α.Δ. 12,

35

Συμβούλιο Εγγραφής Αρχιτεκτόνων και Πολιτικών Μηχανικών ν. Κωνσταντίνου και Άλλων (1994) 3 Α.Α.Δ. 453.

Έφεση εναντίον καταδίκης.

40

Έφεση εναντίον της καταδίκης από τον Πανίκο Α. Νούργο, ο οποίος κρίθηκε ένοχος στις 20 Οκτωβρίου, 1995 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Αμμοχώστου (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 4138/95) στην κατηγορία της χρησιμοποίησης μεγαφώνων κατά πα-

ράβαση όρων αδειας, παρά τις διατάξεις του άρθρου 187 (1) (α) (2) του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154 και καταδικάστηκε από Λιάτσο, Ε. Δ. σε δύο μήνες φυλάκιση με αναστολή και £150- πρόστιμο.

5 Γ. Πιττάτζης, για τον Εφεσείοντα.

Α. Βασιλειάδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, εκ μέρους του Γενικού Εισαγγελέα.

10 ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Γ.Μ. Πικής, Π.

ΠΙΚΗΣ, Π.: Ο εφεσείων κρίθηκε ένοχος, βάσει της δικής του παραδοχής, του αδικήματος της χρήσης μεγαφώνου, κατά παράβαση των όρων της άδειας, που τέθηκαν για τη χρήση του. Καταδικάστηκε σε ποινή φυλάκισης δύο μηνών με αναστολή και £150,00 πρόστιμο.

20 Το αδίκημα στοιχειοθετείται από τις διατάξεις του Άρθρου 187(1)(α), (2) του Ποινικού Κώδικα, ΚΕΦ. 154.

25 Παρά την παραδοχή του αδικήματος, με την έφεση προσβάλλεται η καταδίκη του εφεσείοντα, για το λόγο ότι το αδίκημα, το οποίο προσδιορίζεται από το προαναφερθέν άρθρο του Ποινικού Κώδικα, προσκρούει στη θεμελιακή αρχή του δικαίου, η οποία αποκλείει την καταδίκη για ποινικό αδίκημα στην απουσία νόμου, αρχή η οποία ενσωματώνεται στο Άρθρο 12 του Συντάγματος και το Άρθρο 7 της Ευρωπαϊκής Συνθήκης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η οποία κυρώθηκε με το Ν. 39/62.

30 Δεν αμφισβητείται ότι το επίμαχο άρθρο του Ποινικού Κώδικα ποινικοποιεί, με τρόπο βέβαιο, την πράξη του εφεσείοντα, που συνθέτει το αδίκημα το οποίο παραδέχτηκε. Ο εφεσείων υπέβαλε ότι το αδίκημα, το οποίο προσδιορίζεται με το Άρθρο 35 187(1)(α), (2) του ΚΕΦ. 154, προσκρούει στην υπό εξέταση αρχή, λόγω του μη καθορισμού των κριτηρίων, βάσει των οποίων η αρμόδια αρχή θέτει όρους για τη χρήση μεγαφώνου.

40 Ο δικηγόρος του εφεσείοντα επικαλέστηκε, κατά κύριο λόγο, το Σύγγραμμα του Καθηγητή Μαγκάκη - «ΠΟΙΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ» (Έκδοση Γ Βελτιωμένη), το μέρος που διαπραγματεύεται τη σημασία της αρχής «κανένα έγκλημα καμιά ποινή χωρίς νόμο». Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε στο μέρος που αφορά τη βεβαιότητα με την οποία πρέπει να προσδιορίζεται το αδίκημα και η επί ποινή

απαγόρευση του. Αναφέρεται ότι η νομοθετική εξουσιοδότηση για την απαγόρευση πρέπει να είναι ρητή και ειδική.

Το Άρθρο 187(1)(α), (2) δε δημιουργεί καμιά αμφιβολία και δεν αφήνει κανένα ερωτηματικό ως προς τα συστατικά του αδικήματος και την ποινή που επιφέρει.

5

Είναι, κατ' αρχήν, αμφίβολο αν χωρεί έφεση εναντίον της καταδίκης, εφόσον είναι παραδεκτό ότι τα γεγονότα τα οποία συνθέτουν την κατηγορία στοιχειοθετούν το αδίκημα το οποίο προβλέπει ο νόμος - (βλ., μεταξύ άλλων, *Ioannis Stylianou Savva Klonarou v. The District Officer Famagusta* (1963) 1 C.L.R. 47, *Athlitiki Efimeris "O Filathlos" and Another v. The Police* (1967) 2 C.L.R. 249, *Andreas Panayiotou Grivas and Another v. The Police* (1967) 2 C.L.R. 301, *Georghios Charalambous Vasilaras and Another v. The Republic* (1969) 2 C.L.R. 22).

10

15

Ανεξάρτητα από την επιφύλαξη αυτή, η εισήγηση ότι το επίμαχο άρθρο προσκρούει στις διατάξεις του Άρθρου 12 του Συντάγματος ή του Άρθρου 7 της Συνθήκης, στερείται ερείσματος. Ο νόμος απαγορεύει, κατ' αρχήν, τη χρήση μεγαφώνου χωρίς άδεια. Με την ίδια βεβαιότητα, απαγορεύει τη χρήση μεγαφώνου, κατά παράβαση των όρων που τίθενται στην άδεια. Η άσκηση της διακριτικής ευχέρειας της αρχής, η οποία είναι επιφορτισμένη με τη χορήγηση αδειών, δεν ελέγχεται από το ποινικό δικαστήριο. Αποκλειστική αρμοδιότητα επί του θέματος έχει το Ανώτατο Δικαστήριο, στην άσκηση της αναθεωρητικής του δικαιοδοσίας - (βλ. *Ηλία ν. Συμβουλίου Βελτιώσεως Ευλοφάγου* (1994) 2 Α.Α.Δ. 137, *Α.Π. (Μηλιώτης) Ακίνητα Λίμιτεδ και Άλλοι ν. Αστυνομίας* (1995) 2 Α.Α.Δ. 12).

20

25

30

Όπως επισημάναμε στη *Συμβούλιο Εγγραφής Αρχιτεκτόνων και Πολιτικών Μηχανικών ν. Κωνσταντίνου και Άλλων* (1994) 3 Α.Α.Δ. 453, η αναθεωρητική δικαιοδοσία βάσει του Άρθρου 146.1 του Συντάγματος διαχωρίζεται θεσμικά από την πολιτική δικαιοδοσία του επαρχιακού δικαστηρίου. Το ίδιο ισχύει για τη δικαιοδοσία των ποινικών δικαστηρίων.

35

Ό,τι ενδιαφέρει για τους σκοπούς της αρχής που ενσωματώνει το Άρθρο 12.1 του Συντάγματος είναι ο σαφής προσδιορισμός των συστατικών στοιχείων του αδικήματος.

40

Το αδίκημα, το οποίο παραδέχτηκε ο εφεσείων ότι διέπραξε, καθορίζεται από τον Ποινικό Κώδικα με την πρότερη βεβαιότητα.

- 5 Παρόλο που αυτό δεν άπτεται της απόφασής μας, δε συμφωνούμε με την εισήγηση ότι ο νόμος δε διαγράφει το σκοπό για τον οποίο μπορεί να επιβληθούν όροι στη χρήση μεγαφώνου. Η χορήγηση άδειας αποτελεί την εξαίρεση και οι όροι οι οποίοι μπορεί να επιβληθούν συναρτώνται με το γενικό λόγο της απαγόρευσης, που είναι η αποτροπή οχληρίας από τη χρήση μεγαφώνου.

Η έφεση απορρίπτεται.

- 10 Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.

Η έφεση απορρίπτεται. Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.